

Phẩm 13: TRÌ

Lúc bấy giờ, Dược Vương Bồ-tát Ma-ha-tát và Đại Nhạo Thuyết Bồ-tát Ma-ha-tát cùng với quyến thuộc hai vạn Bồ-tát đều ở trước Phật phát lời thệ nguyện:

–Cúi mong Thế Tôn xin chớ lo ngại. Sau khi Phật diệt độ chúng con sẽ phụng trì đọc tụng giảng thuyết kinh này. Chúng sinh ở đời ác sau này căn lành dần ít, nhiều tăng thượng mạn, cúng dường vì tham lợi, căn chướng lành tăng thêm, xa lìa đạo giải thoát, dầu khó giáo hóa được chúng con cũng sẽ phát khởi sức nhẫn nhục lớn, đọc tụng kinh này, thọ trì, giải thuyết, sao chép, dùng các hình thức cúng dường cho đến không tiếc thân mạng.

Lúc đó trong chúng có năm trăm vị A-la-hán đã được thọ ký bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng tự thệ nguyện ở nơi cõi khác rộng nói bá kinh này.

Lại nữa có tám ngàn bậc Hữu học và Vô học đã được thọ ký từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay hướng về phía Phật nói lời thệ nguyện:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con cũng sẽ ở cõi khác rộng truyền kinh này. Vì sao vậy? Vì trong cõi Ta-bà có nhiều người tệ ác, ôm lòng tăng thượng mạn, công đức cạn mỏng, giận hờn, đua nịnh, tâm tà vạy không chân thật.

Khi đó đi của Phật là Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề cùng sáu ngàn Tỳ-kheo-ni, bậc Hữu học và Vô học đều từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay chiêm ngưỡng dung nhan không rời chớp mắt.

Bấy giờ Thế Tôn bảo Kiều-đàm-di:

–Vì sao mà nhìn Như Lai với sắc buồn như vậy? Trong tâm của người cho rằng ta chẳng nói đến tên người để thọ ký thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác ư?

Kiều-đàm-di! Ta trước nói chung tất cả Thanh văn đều đã được thọ ký. Nay người muốn biết việc thọ ký đó? Trong đời tương lai, người sẽ ở trong pháp hội của sáu vạn tám ngàn ức Phật làm vị đại Pháp sư cùng sáu ngàn Tỳ-kheo-ni bậc Hữu học, Vô học đều là Pháp sư. Như vậy dần dần người đầy đủ hạnh Bồ-tát sẽ được thành Phật hiệu Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Kiều-đàm-di! Phật Nhất Thiết Chúng Sinh Hỷ Kiến đó và sáu ngàn Bồ-tát tuân tự thọ ký thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ mẹ của La-hầu-la là Tỳ-kheo-ni Gia-du-đà-la nghĩ rằng: “Thế Tôn trong hội thọ ký chỉ riêng không nói đến tên ta.”

Phật bảo Gia-du-đà-la:

–Người ở đời sau trong pháp hội của trăm ngàn vạn ức chư Phật tu hạnh Bồ-tát, làm đại Pháp sư, dần dần đầy đủ Phật đạo sẽ thành Phật trong cõi Thiện quốc hiệu Cụ Túc Thiên Vạn Quang Tướng Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Phật sống lâu vô lượng, vô số kiếp.

Lúc đó, Tỳ-kheo-ni Ma-ha Ba-xà-ba-đề và Tỳ-kheo-ni Gia-du-đà-la cùng cả quyến thuộc vui mừng được điều chưa từng có, liền ở trước Phật nói bài kệ:

*Thế Tôn Đạo Sư
An ổn trời người.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được nghe thọ ký

Thỏa mãn an tâm.

Các Tỳ-kheo-ni nói bài kệ rồi bạch Phật rằng:

–Chúng con cũng có thể ở các cõi nước phương khác rộng truyền kinh này.

Bấy giờ Thế Tôn nhìn tám mươi vạn ức na-do-tha các Bồ-tát Ma-ha-tát. Các Bồ-tát đó đều là bậc không thoái chuyển, chuyển pháp luân bất thoái, được các pháp Đà-la-ni, liền từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Phật nhất tâm chấp tay mà nghĩ rằng: “Nếu Thế Tôn dạy bảo chúng ta nói kinh này thì chúng ta sẽ rộng rãi tuyên dương giáo pháp này như lời Phật dạy.” Các vị lại nghĩ: “Nay Phật lặng thinh chẳng thấy dạy bảo. Chúng ta phải làm sao?”

Lúc đó các Bồ-tát kính thuận ý Phật và muốn tự thỏa mãn bản nguyện, bèn ở trước Phật lớn tiếng phát thệ nguyện:

–Bạch Thế Tôn! Sau khi Như Lai diệt độ, chúng con sẽ đi qua lại khắp giáp mười phương thế giới có thể khiến chúng sinh sao chép kinh này, thọ trì, đọc tụng, giảng giải nghĩa lý, như pháp tu hành, nghĩ nhớ chân chánh được, được như vậy là nhờ sức oai thần của Phật. Cúi xin Đức Thế Tôn ở phương xa khác hãy hộ trì cho chúng con.

Tức thì các Bồ-tát đều đồng thanh nói bài kệ:

*Cúi xin chớ lo ngại
Sau khi Phật diệt độ,
Trong đời ác đáng sợ
Chúng con sẽ rộng tuyên.
Như có người vô trí
Dùng lời ác mắng nhiếc,
Hay dao gậy đánh đập,
Chúng con đều nhẫn nhịn.
Tỳ-kheo trong đời ác
Tà tâm và dối trá,
Chưa chứng nói đã chứng
Lòng ngã mạn đầy đầy.
Hoặc thân mặc áo nạp
Ở những nơi vắng vẻ,
Tự nói tu chân chánh
Khinh rẻ người ở đời,
Vì tham đắm danh lợi
Nói pháp cho bạch y,
Được người đời cung kính
Như La-hán lục thông.
Người đó ôm lòng ác
Thường nghĩ việc thế tục,
Giả danh A-luyện-nhã
Hay nói dối chúng con
Mà bảo như thế này:
Những bạn Tỳ-kheo này
Vì lòng tham lợi dưỡng
Luận nói nghĩa ngoai đạo,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự làm kinh điển này
Để mê hoặc người đời.
Vì muốn cầu danh tiếng
Mà giảng giải kinh này.
Thường ở trong đại chúng
Muốn phá hoại chúng con,
Đến quốc vương, đại thần
Bà-la-môn, Cư sĩ
Và chúng Tỳ-kheo khác
Chê bai nói xấu con
Cho là bọn tà kiến
Luận nói nghĩa ngoại đạo.
Chúng con vì kính Phật
Nhịn hết các ác đó.
Bị người đó khinh rằng
Các người đều là Phật.
Lời khinh mạn nhường ấy
Cũng sẽ nhẫn nhịn hết.
Trong đời ác kiếp trước
Có nhiều sự khủng bố,
Quỷ dữ nhập vào thân
Mắng nhiếc làm nhục con.
Chúng con kính tin Phật
Mặc áo giáp nhẫn nhục.
Vì để nói kinh này
Nên nhẫn các việc khó.
Con chẳng tiếc thân mạng
Chỉ tiếc đạo Vô thượng.
Chúng con ở đời sau
Hộ trì lời Phật dạy.
Thế Tôn sẽ tự biết
Tỳ-kheo đời ác trước,
Chẳng biết Phật phương tiện
Tùy cơ nghi nói pháp.
Châu mày nói lời ác
Luôn luôn bị xua đuổi
Xa rời nơi chùa tháp.
Các điều ác như thế,
Nhớ lời Phật dạy bảo
Đều nhẫn nhịn việc đó.
Các thành ấp, xóm làng
Như có người cầu pháp,
Con đều đến nơi đó
Thuyết pháp như Phật dạy.
Là sứ giả của Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ở trong chúng không sợ,
Con sẽ khéo nói pháp
Xin Phật hãy an lòng.
Con ở trước Thế Tôn
Mười phương Phật đến họp
Phát thệ nguyện như thế
Phật tự rõ lòng con.*

